

*Bo Wallenberg, (á myndini)
leiðari í „Skandinaviska
Barnmissionen“, hefur verið í
Føroyum við børnunum úr
Tjernobyl. Blaðið hitti hann
mánamorgunin, tá hann var á
veg av landinum aftur. Hann
er sera væl nøgdur við
tiltakið, føroyavitjanina og
stóra gestablíðni, ið
føroyingar hava víst.
- Slíkan blíðskap havi eg ikki
upplivað áður, sigur hann*

mynd: D. Olsen

Bo Wallenberg, miðsiðsleiðari:

Heilsamála- ráðharrin græt

DAGFINN OLSEN

- Eg byrjaði við miðsiðs-
arbeiði saman við pápa
mínunum, ein legði lunnar und-
ir arbeiðið, sigur Bo Wall-
enberg.

- Pápi mín var kendur
undirhaldari. Í yvir 25 ár
ferðaðist hann í Norðurlon-
dum, men í 1977 kom
hann til trúgv. Hann kenda
tað so, at hann altíð hevði
givið fólki gleði í 1 1/2 tíma.
Nú vildi hann geva teimum
gleði restina av lívinum. Av
ymsum orsökum endaði
hann á Filipsøyggiunum,
har hann skuldu luttaka í
sjónvarpi, men einki spurd-
ist burtúr. Hann leitaði so
eftir einari kirkju, tí hann
vildi sleppa at siga onkrum
um frelsu sína. Hann vænta-
ði at finna eina stóra
kirkju, tá hann kom í sínum
fina, bláa klæðningi, men
kirkjan lá við stóra rusk-
dungan, og teir um hundrad
lurtarnir høvdu valla
klæði á kroppinum. Pápi
hevði biðið Gud senda seg,
har eingin annar vildi fara,
og hann skildi, at kirkjan
tann mánaðan hevði havt
ein dollara í inntøku. Pápi
hevði jú fleiri hundrad dol-
lurar, ið hann skuldi keypa
tinganest fyri, sum vanligt
er, tá vesturlendingar ferð-
ast. Presturin greiddi frá, at
16 dreingir vóru, ið ikki áttu
nakran góðan. Pápi læt
pengar sínar og bað prestin
taka sær av dreingjunum.
Síðani vendi pápi heim at
greiða frá um frelsu sína og
um tað, hann hevði sæð.
Áhugin var sjálvsagt stórur,
at fáa henda kenda mann at
greiða frá, og nakað soleiðis
byrjaði arbeiðið, greiðir Bo
Wallenberg frá.

oyggjunum. Ein dagin
spurdi ein kvinna, um eg
hevði hjarta fyri børnum úr
Tjernobyl. Eg visti lítið og
einki um Tjernobyl, næstan
ikki hvar tað var. Hetta var
í 1992. Men síðani segði
hon, at Gud hevði sagt, at
eg skuldi hjálpa henni. Um
eitt menniskja sigur soleið-
is, so er viðkomandi antin
ikki í orðan, ella hevur Gud
veruliga sagt so, greiðir Bo
Wallenberg frá.

- Eg bað hana koma at
hitta meg á skrivstovu og
hon segði mær sína serstøku
lívsøgu, og at hon hevði
fingið í hjartað, at hon vildi
arbeiða fyri Tjernobyl, og
um, hvussu Gud hevði sagt,
at eg skuldi hjálpa.

- Hetta var mánadag.
Hósdag sat eg í flogfari
ávegis til Ukraina. Tá eg á
fyrsta sinni kom, var enda-
málið at bjarga kristnum
fólki, ið høvdu sitið í
Sibíria. Tá tey komu heim,
hevði kommunistastýrið
tikið alt frá teimum. Síðani
havi eg verið har 78 ferðir í
fimm ár. Eg var millum tey
fyrstu, ið kom inn í Ukraina,
eftir at kommunisman fall,
sigur Bo Wallenberg, ella
Bosse, sum hann vanliga
verður nevndur.

Sett fóst fyrri trúgv sína

- Har hitti eg fólk, ið hvørki
áttu mat, skógvar ella klæði
og eg skammaði meg, so
gott sum vit høvdu tað. Vit
bygdu flottar kirkjur, meðan
fólk her ikki áttu klæði á
kroppin, og her høvdu tey
sitið í Sibíria í minst 15 ár
fyri trúgv sína, sigur Bosse.
- Eg fekk síðani fatar á ein-
um lítillum bili, við einum
lítillum vogni við neyðhjálpi.
Uttanfyri einu kirkjuna, har
eg læt hjálpan, stóð ein
gamal maður, ið hevði verið

í Sibíria. Hann hevði jakka
og buksur, men ikki skjúrtu
ella hosur og har stóð hann
í kavanum, greiðir Bo Wall-
enberg frá.

- Presturin segði mær, at
maðurin hevði latið mark-
ina, ið kirkjan stóð á. Mark-
in, ella akurin, var alt hann
átti. Eg skammaðist so, tí
júst tá bygdu vit í Svøríki
eina kirkju fyri 80 milliónir.
So græt eg, men gamli mað-
urin spurdi hví eg græt. Eg
greiddi honum frá, men
hann segði, at eg skuldi ikki
gráta, tí áður heystaði hann
einaferð árliga, men nú
heystaði hann dagliga.

30 tons av neyðhjálpi

- Heimkominn greiddi eg frá
upplivingum mínum í nær-
varpi, og uppá ein dag fingi
vit 6 tons av neyðhjálpi. Tá
vikan var at enda komin,
vóru 30 tons, sigur Bosse.

- Síðani kom svenski stat-
urin uppí, og vit sendu eisini
bønabrev út um, at okkum
nýttist bussar og lastbílur.
Vit fingi alt ókeypis og
byrjaðu at senda hjálpin
avstað, men hjálpin var so
stór, at kirkjurnar, har vit
hjálpstu, nærum ikki fingi
tikið móti.

- Vit fingi lagt stóð undir
tætt samstarv við heilsu-
málastýrið og socialmála-
stýrið har yviri, arbeiðið
vaks og í dag taka vit okk-
um av tveghundraðtúsund
fólkum árliga í Ukraina,
sigur Bosse, og greiðir frá,
at arbeiðið jú vaks frá at
snúgva seg um nøkur kristin
fólk úr Sibíria, til eisini at
snúgva seg um børnini úr
Tjernobyl, ið eru í størstu
neyðini.

- Vit hava klædnabúðir, ið
minna um „second-hand“-
handlar. Socialarbeiðarar
velja so út tey allar fátæk-
astu og familjur teirra. Hesi

fáa so ein seðil, við boðum
um at koma tá og tá at royna
klæðir, greiðir Bosse frá.

- Eg fekk skrivstovu hjá
heilsamálastýrinum og vit
hava innflutt eini 10 tons av
heilivági til Ukraina, meira
enn 1000 sjúkrasengur og
ymsa læknaútgjöld. Eisini
hava vit fingið heilsu-
málaráðharran sum góðan vin-
mann, sigur Bo Wallenberg.

Heilsu- málaráðharrin græt

- Ein dagin ringir heilsu-
málaráðharrin og bað meg
koma á skrivstovu. Tá eg
kom, hevði hann tær í eys-
unum. Hann greiddi frá, at
hann stóð við størsta trupul-
leikanum nakrantíð. 10 ár
eftir, at fólk hava verið fyri
geislavirkinar stráling, er
trupuleikin komin niður í
genini og sumuleiðis eru
viðvíkjarnir stórir hesum
viðvíkjandi 10 ár fram.
Hiroshima og Nagasaki
próva hetta, sigur Bosse.

- Ráðharrin greiddi mær
frá, at talið á børnum, ið
føðast við ymsum brekum,
var økt við 800%. Vit hava
onga útgjöld og lækna okk-
ara tað bert breyð og drekka
te og svíma undir arbeið-
inum. Vit megna ikki at taka
ímóti børnum okkara.

- Síðani visti hann mær
tøluni, ið vísu, at tað vóru
123.000 tjernobylbørn, ið
høvdu tórv á at koma burtur,
greiðir Bo Wallenberg frá.

- Ráðharrin greiddi mær frá,
at staturin bert hevði pening
til at taka sær av tjugutús-
und børnum, so hundrad-
túsund børnum var deyðin
visur, um eingin gjørdi nak-
að, og síðani bað ráðharrin
um mína hjálpi, sigur Bo
Wallenberg.

- Tá vaks atlanin fram í
hjartanum og eg segði:
„Gud, er tað tú, ið kallar

meg, so vil eg fegin gera
tað lítila eg kann“, sigur
Bosse.

- Heimkominn fór eg at
spyrja meg fyri í kirkjum
og samkomum, um tey
møguliga vildu tikið sær av
einum bólkki uppá 30 børn
ein mánaða, um vit tóku
ábyrgd av flutninginum frá
Ukraina til norðurlond.

- Vit hava fingið jáltandi
svar og í ár hevði eg upp á
eingang 260 børn við í ferð-
ini. Eg fór til Ukraina og
vit komu aftur í 6 bussum.
Ein bólkur er í Noreg, trigg-
ir í Svøríki, tveir bólkur í
Danmark og tveir í Føroy-
um. Børnini eru millum 8
og 16 ár, tí teimum yvir 8
leingist ikki so illa heim og
tey yvir 15 - 16 byrja at
hyggja nakað nógv eftir
dreingjum og gentum, sigur
Bosse, og smilist væl nøgdur.

Ívart tað kann vera, til næsta
bý, fyri at fáa tikið pass-
mynd. So mugu vit gjalda,
tí pening hava tey ikki, og
vit mugu gera papírarbeiðið
og tosa við mynduleikar, og
eisini mugu vit hava loyvi
frá foreldrum at ferðast við
barninum, tí skuldi okkurt
barn fingið sjúku undir t.d.
vitjanini í Føroyum, so má
slíkt vera í lagið, sigur
Bosse, ið tó fegnast, tí enn
er eingin vörðin sjúkur og
eingin er deyður.

- Tó hava vit havt sorgar-
leikir, tí tað er meir enn so
hent, at tá børnini eru komin
heim, so eru foreldri deyð,
sigur Bosse.

Ferðast ókeypis í Føroyum

Fólk siga ofta, at børn vóru
jú so vakurt ílatin, tá tey
komu, og tey skilja ikki, at
tørvur er á klæðum. Orsøkin
er, at eg kann jú ikki ferðast
við naknum børnum. Tey
fáa eitt sett av klæðum frá
okkum, tá tey fara úr Ukrai-
na, sigur Bosse.

- Einasti trupulleiki við-
víkjandi Føroyum er, at tit
liggja so langt burtur, at
flúgvast má til Føroya. Men
í ár, eins og fyrra árið, fingi
vit lagaligar treytir frá
Maersk Air og ferjurnar í
Føroyum hava siglt ókeypis
við okkum. Vit hava eitt
grønt kort, so vit kunnu
ferðast, sum vit vilja millum
oyggjarnar. Hotel Hafnia
hevur boðið børnunum at
búgva og eta ókeypis, tá tey
eru ávegis heimaftur, og so-
leiðis er tað allastaðni í Fø-
royum, har vit koma, og slík-
an blíðskap havi eg ikki
upplivað áður, sigur Bosse,
ið er glaður fyri føroyska
blíðskapin.

Børnini fáa klæðir og
blíðskap, jú føroyingar eru
blíðir, sigur Bosse, og letur
seg í nýggju, føroysku
trøyggiuna, ið hann hevur
fingið.

Faroe Village

Stórt arbeiðið fer eisini fram:
á Filipsøyggiunum, har ar-
beiðið upprunliga byrjaði.
Hyggja vit í blaðið, sum
Skandinaviska Barnamissi-
ónin gevur út, „Det opna
Hjarta“, so er eisini mynd
av Faroe Village. 30 tyfon-
trygg hús og ein skúli
mynda bygdina, ið føroy-
ingar hava latið til hjálpar-
arbeiðið á Filipsøyggiunum.
Húsinu eru á oynni
Capiz.

Summarfrí

LFÚ ráðgeving og LFÚ ferðir eru stongd
frá 14. juli til 30. juli.

LFÚ ferðir og ráðgeving

Fólk til timburarbeiði

Søkt verður eftir fólki til timburarbeiði í
Danmark.

Sp/f Poulsen V. Hansen,
timburmeistarar,
Tlf. 022151272 / 021698578

Tjernobyl

Tá arbeiðdu vit bert á Filips-